

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

До 215 річниці ХНПУ імені Г.С. Сковороди

МАТЕРІАЛИ
II СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ПРИСВЯЧЕНОЇ МІЖНАРОДНОМУ ДНЮ СТУДЕНТА
(15 листопада 2019 року, місто Харків)

Харків

2019

УДК 81+82+371.3:811
ББК 74.580.268
М34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

(протокол №6 від 05.11.2019 р.)

М34 Матеріали II студентської науково-практичної конференції, присвяченої Міжнародному дню студента (15 листопада 2019 року, місто Харків) / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2019. 89 с.

У збірці представлено матеріали II науково-практичної конференції магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

Видано за рахунок авторів

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2019

<i>Іванченко Олександра</i> . Квазіномінація як одна з основних особливостей роману антиутопії	35
<i>Карабут Анастасія</i> . Шляхи збереження авторського стилю в перекладі українською на прикладі роману Е. Берджеса «Механічний апельсин»	36
<i>Карачун Катерина</i> . Особливості використання автентичних документів у контексті ігор на уроках французької мови	37
<i>Карватська Анастасія</i> . Лексико-семантичне поле «Гостинність» у сучасній англійській мові	39
<i>Кільяченко Анастасія</i> . Концепт СВОБОДА як базовий концепт американської лінгвокультури	41
<i>Козловська Марина</i> . Поняття асоціативності в лінгвістиці	42
<i>Козубова Наталія</i> . Особливості дослідження рекламного дискурсу	43
<i>Колісник Інна</i> . Der deutschsprachige gastronomische Diskurs	44
<i>Коробка Валерія</i> . Описи інтер'єру в романі Д. Лондона «Мартін Іден»	45
<i>Коробкова Світлана</i> . Ім'я персонажа в художньому тексті: функціонально-семантична типологія	47
<i>Костенко Наталія</i> . Неологізми в сучасному англомовному телевізійному дискурсі	48
<i>Костира Лілія</i> . Семантична класифікація фітонімів	49
<i>Курченко Світлана</i> . Газетний заголовок як поліфункціональний мовленнєвий акт	50
<i>Літовченко Андрій</i> . Абревіація в англійській ортопедії: способи скорочення термінів	51
<i>Лук'янченко Анна</i> . Значення анаграми в романі Дена Брауна «Код да Вінчі»	52
<i>Мирошніченко Елеонора</i> . Літературний психологізм як художній феномен... ..	55
<i>Орел Аліна</i> . Особливості чоловічих та жіночих образів у романі Е. М. Ремарка «Мансарда Мрій»	56
<i>Персіянова Анастасія</i> . Роман Дж. Голсуорсі «Біла мавпа» в контексті неоромантизму	58
<i>Подлужна Дар'я</i> . Роль домашнього читання у вивченні французької мови, його функції та завдання	59
<i>Полковник Анастасія</i> . Моделювання історіографічної метапрози в романі М. Онтадже «Англійський пацієнт»	60
<i>Рибас Катерина</i> . Карнавальність як літературне явище	62
<i>Різник Даяна</i> . Використанні Інтернет-ресурсів у навчальному процесі	63
<i>Рог Олександра</i> . Сміслові компоненти концепту «кохання» в англійській пареміології	63

Від внутрішнього монологу слід відрізнити потік свідомості, коли думки і переживання героя хаотичні, ніяк не впорядковані, логічний зв'язок абсолютно відсутній, зв'язок тут асоціативний.

Таким чином, як художній феномен психологізм у літературі покликаний виражати, втілювати художній зміст. Змістовної його основою є ідейно-моральна проблематика. Літературний психологізм створює традицію об'ємного зображення внутрішнього світу героя, де психологічний аналіз розглядається як один із засобів в осягненні психіки в її багатоеlementності і неподільності.

ОСОБЛИВОСТІ ЧОЛОВІЧИХ ТА ЖІНОЧИХ ОБРАЗІВ У РОМАНІ Е. М. РЕМАРКА «МАНСАРДА МРІЙ»

Аліна ОРЕЛ

Науковий керівник – доктор філологічних наук, професор О.В. Тарарак

Еріх Марія Ремарк – це один із найулюбленіших письменників не лише у Німеччині, але й у всьому світі. Для більшості читачів Ремарк відомий своїми творами про війну, про еміграцію. Проте роман, котрий ми розглянемо у даній публікації, відрізняється від багатьох творів, написаних Ремарком. У ньому ми не знайдемо ні опису жахів війни, ні зображення життя «втраченого покоління».

Мова йде про перший роман Е. М. Ремарка «Die Traumbude», котрий був написаний у 1919 році. У ньому письменник розповідає про події, котрі відбулися у 1915 – 1917 роках, коли він вступив до так званого «Traumbudekreis» (гурток мансарди снів, мрій), яким керував художник та поет Фріц Херстемайер. Саме йому та його покійній коханій Люсіль Дітріх і присвячує Ремарк свій перший роман [Михайлева В. В. Рецепція роману Е. М. Ремарка «Die Traumbude» средствами русского языка, 2010, с. 196].

У романі йде мова про поета та письменника Фріца Шрамма, який приймає у своїй мансарді, котра називається «Мансардою мрій», молодих людей, що цікавляться мистецтвом. Фріц направляє їх, дає поради про те, як знайти орієнтири у мінливому суспільстві.

Головний герой роману любить життя у всіх його проявах. Він вчить своїх молодих друзів радіти кожній прожитій миттєвості, і саме це притягує до нього творчу молодь:

“Onkel – Fritz, – sprach Elisabeth andächtig.

Er küßte sie auf die Stirn” [Erich Maria Remarque. Das unbekannte Werk. Band I: Frühe Romane. – Köln: Kiepenheuer & Witsch, 1998, с. 44].

Коли вони приходять до Фріца у «Мансарду мрій», то все, що їх оточує, дає їм можливість відволіктися від буденного та повсякденного, від прозаїчності життя.

У значній мірі автобіографічність роману визначається саме системою персонажів. Поряд із Фріцем Херстемайером Ремарк представляє у своєму романі й інших друзів та подруг із «Traumbudekreis» [Матвеев М. А. Принципы

формування поезики ранніх произведень Е. М. Ремарка: дисс. на соискание уч. ст. канд. філолог. наук, Санкт-Петербург, 2015, с. 57].

Центральний жіночий образ роману – подруга юності Ремарка, Еріка Хаазе, яка пройшла «випробування коханням» (Елізабет Хайндорф). Лючія, прототипом якої є Дітріх, – не є персонажем роману, проте її образ виникає у спогадах – як символ утраченого кохання Шрамма. Прототип Паули (у романі вона частіше має ім'я Паульхен) – Пауліна Шпенкер. Фрідріх Фордемберге зображений у романі тихим Фрідом. Ремарк відобразив у творі його цілеспрямованість та надійність як друга [Матвеев М. А. Принципы формирования поэтики ранних произведений Э. М. Ремарка: дисс. на соискание уч. ст. канд. филолог. наук, Санкт-Петербург, 2015, с. 57].

На створення образу співачки Ланни Райнер у «Мансарді мрій» Ремарка надихнула мешканка Берліну Іда-Лотта Пройс, із якою автор, можливо, познайомився під час війни:

“Ernst hatte öfter mit Lanna Reiner musiziert. Sie war wie eine Kameradin zu ihm gewesen” [Remarque E. M. Die Traumbude / E. M. Remarque. // Erich Maria Remarque. Das unbekannte Werk. Band I: Frühe Romane. – Köln: Kiepenheuer & Witsch, 1998, с. 67].

Кращий друг Фріца, Ернст Вінтер, – почасти проекція самого автора. Вінтер – піаніст та композитор (про подібну кар'єру мріяв і Ремарк), Шрамм є для нього кумиром (так же, як і Херстемайер для Ремарка).

Таким чином, Ремарк використовує різноманітні факти своєї біографії поряд із художнім вимислом. Високий степінь автобіографічності роману демонструє щоденник Е. М. Ремарка (1918). Багато думок та роздумів перейшли із щоденника у «Мансарду мрій» фактично без змін [Remarque E.M. Das unbekannte Werk. Band V: Briefe und Tagebücher. / E. M. Remarque. – Köln: Kiepenheuer & Witsch, 1998, с. 245 – 259].

Мотив «любов – захоплення», котрий часто зустрічається у словах Фріца, практично повторює записи письменника: «У юності я стверджував, що чоловік взагалі не здатний кохати. Але потім сам же це спростував. Потрібно піднятися від чисто фізичного плотського кохання до кохання духовного. Багато хто називає коханням звичайне томління почуттів. Через це йому зовсім не треба бути платонічним, бляклим та безтілесним. Але фізичне співзвуччя має бути лише посиленням або вираженням духовного єднання. Любов – це захоплення. Але не захоплення плоті, а захоплення душі. Я не ханжа. Але чисто плотське кохання я зневажаю. Вищий ступінь душевно-духовного єднання, котрий виражається і фізично, – ось що таке кохання» [Remarque E.M. Das unbekannte Werk. Band V: Briefe und Tagebücher. / E. M. Remarque. – Köln: Kiepenheuer & Witsch, 1998, с. 61].

Таким чином, жіночі образи у романі представлені в образах Ланни, Елізабет, Лючії та Паульхен. Центральним чоловічим образом є Фріц Шрамм, а також його друг, прототип самого автора, Ернст Вінтер.

Незважаючи на те, що даний роман досить довго не видавався, і сам Ремарк не вважав його вдалим твором [Baumer F. Erich Maria Remarque. /

Baumer F. – Berlin: Morgenbuch Verlag, 1994, с.87], ми вважаємо, що «Мансарда мрій» може знайти відгук у душі будь-якої молоді людини, котра переживає своє перше кохання.

РОМАН ДЖ. ГОЛСУОРСІ «БІЛА МАВПА» В КОНТЕКСТІ НЕОРОМАНТИЗМУ

Анастасія ПЕРСІЯНОВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Н.С. Алексеева

Неоромантизм – це рання течія модернізму, естетичного та філософського мейнстріму першої половини ХХ століття. Взагалі він зберігає риси, які притаманні класичному романтизму ХІХ століття. Але, на відміну від останнього, неоромантизм не пов'язаний з ескапізмом. Неоромантичний герой, хоч і протиставляє себе навколишньому середовищу, має намір подолати це середовище, досягти своєї мети любою ціною, та затвердити себе в ньому. Дж. Голсуорсі не є чисто неоромантичним письменником, як, наприклад, Р. Кіплінг і Р. Стівенсон, але його твір «Біла мавпа» (*The White Monkey*) має конкретне неоромантичне забарвлення.

Неоромантичний вектор задається епіграфом до роману:

No retreat, no retreat,
They must conquer or die,
Who have no retreat!

Тут йдеться про досягнення мети, навіть якщо це буде варто втрати життя. Відомо, що неоромантизм перетинається з екзистенціалізмом, і таким неоромантичним екзистенціальним центром твору є картина «Біла мавпа». На картині зображена мавпа, яка з'їла апельсин, розкидала шкірки та раптово втратила інтерес до всього. Ця картина характеризує, перш за все, Флер, яка хоче від життя все нових вражень, чого б це не коштувало. Крім того, Біла мавпа – це образ усієї цивілізації, яка прагне досягнень будь-якою ціною, навіть коли це погрожує загибеллю. Один з героїв говорить, що «Біла мавпа» має виставлятися в Британському музеї під назвою «Цивілізація, як вона є».

Проекцією образу Білої мавпи є також характеристика людства в цілому. Люди вірять в інновації, вони одержимі новими досягненнями. Автор роману порівнює людей з мавпами, які, якщо дати їм сірники і порох, підірвуть усю земну кулю, і зроблять вони це виключно заради інтересу. Життя, згідно з філософією модернізму, є «дурною суетою», постійним бажанням рухатися вперед.

Важливу роль для розуміння меседжу роману є інтертекстуальний зв'язок з Біблією: фрукт, який з'їла мавпа, нагадує заборонений плід, який з'їли біблійні Адам і Єва. Він, як сама Біла мавпа, символізує одвічну тягу людей спробувати щось нове, навіть коли це нове загрожує втратою комфорту та катастрофами.

Твір «Біла мавпа» є зразком високого мистецтва, в якому образи і символи сприяють створенню єдиного ефекту нарації.